

Fragmenty z książki: Kubaszewski Adam, *Ogród, jako źródło dochodu, czyli praktyczne sadownictwo. Opis gatunków i odmian drzew i krzewów owocowych, jakie okazały się najwdzięczniejszymi w naszym klimacie*, Poznań 1902, s. 45-48

Opis zalecanych do hodowli odmian jabłek.

Astrachańskie białe – Oliwka biała – Transparente d'Etee – Weisser Astracan.

Koniec lipca – sierpień. Pochodzi z południowej Rosji. Owoc średniej wielkości, szerszy u dołu, lekko zwężony u wierzchu. Skórka delikatna, koloru słomiasto-białego, niekiedy od strony słońca słabo zarumieniona lub czerwono-prążkowana. Liczne punkciki delikatne białe, zapach poziomkowy. Mięso śnieżnej białości, nader delikatne, miękkie, soczyste, winnego smaku. Owoc trwa przez sierpień, jako najwcześniejszy bywa pokupny, zarówno do użytku stołowego jako też kuchennego. Drzewo rośnie silnie, tworzy szeroką kulistą koronę, rodzi wcześniej i bardzo obficie, udaje się w każdej ziemi i jest wytrzymałe na zimno.

Śmietankowe – Creme de Samogitie – Samogitischer Schmandapfel.

Wrzesień – listopad. Pochodzi ze Żmudzi, opisane po raz pierwszy w „Ogrodniku Polskim” r. 1880, str. 3. W Gołuchowie odkryto wśród licznych gatunków powyższą odmianę, porównując ją z opisem i chromolitografią w „Ogrodniku Polskim”, nadto na wystawie wrocławskiej w roku 1893, gdzie tę samą odmianę wystawiono w trzech przypadkach, pod nazwą Samogitischer Schmandapfel. Owoc średniej wielkości, wydłużony, w nasadzie szerszy, ku kielichowi nieco zwężony i lekko sfałdowany u wierzchu, ogonek cienki, mało na zewnątrz owocu sterczący. Skórka cienka, gładka i połyskująca, blado-żółtawa lub biaława, na której rumieniec, zwłaszcza od strony słońca jest nadto złożony ze smug ciemniejszej barwy karmazynowej. Zabarwienie to występuje zwykle wyraźniej na owocach, wystawionych na działanie promieni słonecznych. Mięso żółtawe, delikatne, soczyste, kwaskowato-aromatyczne. Owoce należy zbierać stopniowo, które przy dobrem zachowaniu, trzymają się aż do końca grudnia. Wyborny owoc stołowy i kuchenny. Drzewo średnich rozmiarów, rośnie silnie, tworzy koronę szeroką, rozłożystą, rodzi wcześnie i obficie, zupełnie wytrzymałe na mrozy i nie podpada chorobie raka.

Antonowka

Koniec września do stycznia. Odmiana bardzo rozpowszechniona w Rosji, na Litwie, oraz w innych częściach Polski. Owoc duży, wysoko zbudowany, ku kielichowi więcej spiczasty i pofałdowany. Skórka gładka, koloru jasno-żółtego, od strony słońca niekiedy ciemno-żółtego. Mięso kruche, przyjemnego winnego smaku. Dobry stołowy owoc, wyborny do użycia kuchennego i na targi, stanowi w Rosji główną odmianę handlową. Drzewo rośnie silnie, szybko tworzy kształtną koronę wysmukłą, udaje się w każdej ziemi, rodzi bardzo wcześnie i obficie. W Gołuchowie rodziły zupełnie młode drzewka w szkółce, podobnie jak Chałamowskie i Titówka.